

Iubiri nemuritoare

Caprar Florin

În ore lungi de seară ce fericiți eram
Și-ntreaga noastră lume era un paradis,
Pășeam prin el agale plutind ca printr-un vis,
Nu ne venea să credem ce mult noi ne iubeam.

Dar ochii tăi albaștrii și calda strălucire,
Și părul tău bălai ca spicul din câmpie,
Și buzele-ți frumoase doi struguri copti în vie
Ce-i savuram cu sete lovit de-a ta iubire,

M-au fermecat ducându-mi amorul printre stele
Și-n suflet i-am deschis iubirii o fereastră,
Simțeam că-ntreaga lume era numai noastră,
Făceam un univers din visurile mele.

Doar cerul plin de stele e martorul tăcut
Al visurilor noastre din anii tinereții
Și amândoi pasirăm prin vârtoarea vieții
Lăsând, cu drag, în urmă timpul ce-a trecut.

Și-acesta parcă zboară c-un ritm amețitor,
Pe ale noastre tample se așeză ninsoarea,
Chiar dacă ochii albaștri și-au mai pierdut culoarea
Ei strălucesc și-acuma purtând al nostru amor.

Caprar Florin